

Meditace

Existují chudí boháči a bohatí chudáci. Zním jednoho současného “podnikatele”, který se jmenuje Boháček. Nomen Omen. U takových lidí je bohatství založeno na okrádání druhých. Tak jako to dělají velké firmy, které jen parazitují a plení zemi a páchají násilí na druhých.

Všimněte si, že to často dělají ve jménu dobrých věcí (například zelené energie, nebo ochrany přírody). Často takové lidi najdete v církvi. Tento problém vyjádřil Ježíš slovy: „Snáze projde velbloud uchem jehly, než vejde boháč do nebeského království.“

Nesmíme přehlížet, že mnoho lidí musí hladovět a nezůstávají ušetřeni těžkých nemocí a velkých těžkostí. Za ně se nemáme jen modlit, nebo o nich meditovat. K takovým máme jít a pomoci jim. Konkrétně!

Poslání

Jsme zde pro všechny, kteří si nesou na svých tělech, duších a osudech stigmata, pro něž je jiní odsuzují a nepřijímají je. Jsme tu pro vás, kteří ještě netuší jak moc je váš život podstatný. Chcete-li od nás dostávat i další publikace, pište na mail info@bratrfilip.cz.

LITURGIE SRDCE

AKCE A KONTEMPLACE 13/2025, 26. NM (C)

Evangelium

Ježíš řekl farizeům: „Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří léhal jeden žebrák – jmenoval se Lazar – plný vředů, a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a ještě k tomu přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebrák umřel a andělé ho odnesli do Abrahámovy náruči. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl zdálky Abraháma a v jeho náruči Lazara. A zvolal: 'Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň koneček prstu ve vodě a oulaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.' Abrahám však odpověděl: 'Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.' Boháč řekl: 'Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.' Abrahám odpověděl: 'Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!' On však odporoval: 'Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.' Odpověděl mu: 'Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.'“ (Lk 16,19–31).

Zamyšlení

V nedělním kázání se Filip Štojdل noří do podobností o boháči a Lazarovi – ne jako do dávného příběhu, ale jako do zrcadla dnešní církve. Co se stane, když víra ztratí tělo? Když místo milosrdenství nabídne jen strukturu? Když místo Krista uctívá moc, pravidla a vlastní újimečnost? Tato homilie je pozváním k víře, která se sklání k ranám, která slyší ticho, která se nebojí být zlomená. Filip propojuje evangelium s hlasem moderní mystiky, psychoterapie i prorocké kritiky. Odhaluje propast mezi těmi, kdo slaví hostiny, a těmi, kdo čekají u bran. „Kristus není značka. Není biskup. Není algoritmus. Je to ten, kdo najde odvahu políbit vředy Lazara,“ říká Filip....

Celé kázání si můžete přečíst na webu www.bratrfilip.cz

Modlitba u brány

Bože, který sedíš na prahu mezi světlem a temnotou, který slyšíš i výkřik toho, kdo nemá hlas – uč nás vidět Lazara, ne jako stín na okraji našeho pohodlí, ale jako tvou tvář, zraněnou, svatou, přítomnou. Odpusť nám, když se halíme do purpuru, zatímco tvé děti hladoví u našich bran. Odpusť nám, když stavíme chrámy, ale mýjíme tělo, které leží v prachu. Dej nám odvahu sestoupit do propasti, kde boháč volá, ale už neslyší odpověď. Ať nás nezachvátí spánek spokojených, ale probudí nás bolest těch, kteří čekají na dotek milosrdenství. Uč nás mystice soucitu – té, která nezná hranice mezi nebem a pekem, která v každé ráně hledá znamení vzkříšení, která v každém zavřeném srdci vidí možnost návratu. Ať naše víra není jen slovo, ale tělo, které se sklání. Ať naše modlitby nejsou jen zvuk, ale ticho, které naslouchá. Ať jsme těmi, kdo překlenují propasti, ne těmi, kdo je prohlubují. Ať jsme svědky toho, že i když někdo vstane z mrtvých, pravda zůstává neviditelná těm, kdo zavřeli oči. Bože, otevři nás. Ať jsme Lazarem i Abrahamem, ať jsme těmi, kdo trpí, i těmi, kdo slyší. Ať jsme tvým tělem – zraněným, ale milujícím.

Amen.